

Marți, 29 mai 2018

P8_TA(2018)0215

Finanțele sustenabile

Rezoluția Parlamentului European din 29 mai 2018 referitoare la finanțele sustenabile (2018/2007(INI))

(2020/C 76/03)

Parlamentul European,

- având în vedere angajamentul G20 privind creșterea durabilă, care a fost luat în timpul președinției germane, asigurată în perioada 1 decembrie 2016 - 30 noiembrie 2017, cu referire în special la declarația: „vom continua să folosim toate instrumentele de politică - monetare, bugetare și structurale - individual și colectiv pentru a ne atinge obiectivul de creștere economică puternică, durabilă, echilibrată și favorabilă incluziunii, consolidând în același timp reziliența economică și financiară”,
- având în vedere obiectivele de dezvoltare durabilă stabilite de Organizația Națiunilor Unite, în special angajamentul de a lua măsuri pentru a combate schimbările climatice și impactul acestora și pentru a asigura consumul și producția sustenabile,
- având în vedere angajamentul Comisiei față de investițiile durabile în acest domeniu, cuprins în planul privind uniunea piețelor de capital (CMU) și, în special, concluziile Grupului de experți la nivel înalt privind finanțele sustenabile,
- având în vedere raportul intermediar al Grupului de experți la nivel înalt din iulie 2017 intitulat „Finanțarea unei economii europene durabile”, care evidențiază tensiunea dintre comportamentul care urmărește realizarea de profit pe termen scurt și necesitatea realizării de investiții pe termen lung pentru a răspunde obiectivelor de mediu, sociale și de guvernare (ESG) și, în special, punctul 5 privind riscurile asociate sistemului financiar și cadrului politic generate de „tragedia orizontului” despre care se vorbește de la pagina 16,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 8 iunie 2017 referitoare la evaluarea la jumătatea perioadei a Planului de acțiune privind uniunea piețelor de capital” (COM(2017)0292),
- având în vedere raportul final din ianuarie 2018 al Grupului de experți la nivel înalt, intitulat „Finanțarea unei economii europene durabile”,
- având în vedere pagina 14 din raportul intermediar al Grupului de experți la nivel înalt, unde se arată că investitorii europeni se confruntă cu o expunere combinată la sectoarele cu emisii ridicate de dioxid de carbon de aproximativ 45 % și că mai puțin de 1 % din investitorii instituționali mondiali reprezintă active de infrastructură ecologică,
- având în vedere faptul că cadrele prudențiale, în special Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) ⁽¹⁾, și normele contabile pentru investitori descurajează o abordare pe termen lung și că normele prudențiale impun un nivel de capital proporțional cu nivelul de risc pe un interval de timp de un an și că iau în considerare riscul financiar doar pentru calcularea cerințelor de capital,
- având în vedere articolul 173 din Legea franceză nr. 2015-992 din 17 august 2015 privind tranziția energetică pentru creșterea verde,
- având în vedere atât discursul din 22 septembrie 2016 al lui Mark Carney, guvernator al Băncii Angliei și președintele Consiliului pentru stabilitate financiară, cât și raportul inițiativei Carbon Tracker din 2015, făcând referire în special la faptul că, de la sfârșitul anului 2010, capitalizarea bursieră combinată a primilor patru producători de cărbune din SUA a scăzut cu peste 99 %,
- având în vedere platforma de finanțare a combaterii schimbărilor climatice Luxembourg-BEL, înființată în septembrie 2016,
- având în vedere pagina 9 a documentului de dezbatere al E3G din mai 2016, intitulat „Energia curată în ascensiune - valorificarea uniunii energetice a Europei”, făcând referire în special la faptul că, din 2008 până în 2013, primele 20 de companii de utilități energetice din Europa au asistat la pierderea a peste jumătate din valoarea lor de piață de o mie de miliarde de euro,

⁽¹⁾ JOL 335, 17.12.2009, p. 1.

Marti, 29 mai 2018

- având în vedere rapoartele inițiativei „Carbon Tracker” din 2015 și 2016, care indică faptul că o altă cheltuială de capital în valoare de 1,1 - 2 mii de miliarde de dolari asociată combustibililor fosili este expusă riscului de depreciere, 500 de miliarde de dolari numai în sectorul energetic chinez,
- având în vedere Recomandarea Consiliului OCDE cu privire la abordările comune privind creditele la export care beneficiază de sprijin public și îndatoririle de diligență socială și în domeniul mediului („abordările comune”), în care se recunoaște „responsabilitatea statelor participante de a pune în aplicare angajamentele asumate de părțile la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice” și „responsabilitatea statelor participante de a lua în considerare efectele sociale și asupra mediului pozitive și negative ale proiectelor, în special în sectoare sensibile sau situate în interiorul sau în apropierea zonelor sensibile, precum și riscurile de mediu și sociale asociate cu activitățile existente, în deciziile acestora de a oferi sprijin public pentru credite la export”,
- având în vedere orientările OCDE privind Conduita de afaceri responsabilă pentru investitorii instituționali din 2017, în special pagina 13, unde se arată că „investitorii, chiar și cei cu participații minoritare, pot fi direct asociați impactului negativ cauzat de societățile beneficiare ale investițiilor sau la care au contribuit acestea, ca urmare a deținerii sau gestionării acțiunilor societății care cauzează sau contribuie la anumite efecte sociale sau de mediu”,
- având în vedere abordarea privind tranziția către economia ecologică (GET) a Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD), care vizează să atenueze și/sau să consolideze reziliența la efectele schimbărilor climatice și la alte forme de degradare a mediului înconjurător, cu referire specială la documentele BERD care stabilesc legătura dintre impactul tranziției și mediu, inclusiv, acolo unde este cazul, schimbările survenite în metodologia de evaluare a proiectului,
- având în vedere documentul OCDE din 2017 intitulat „Conduita responsabilă pentru investitorii instituționali: Considerente-cheie privind diligența necesară în conformitate cu orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale”,
- având în vedere raportul din 2018 al Grupului la nivel înalt privind investițiile în infrastructura socială în Europa, intitulat „Stimularea investițiilor în infrastructura socială în Europa”,
- având în vedere Legea franceză privind obligația de vigilență a întreprinderilor din 27 martie 2017, în special articolele 1 și 2,
- având în vedere Directiva 2014/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea de informații nefinanciare și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari ⁽²⁾ (Directiva privind raportarea nefinanciară - DRNF), în special articolul 19 și articolul 19a din Directiva 2013/34/UE și considerentele 3, 6, 7 și 8 din Directiva 2014/95/UE,
- având în vedere Directiva (UE) 2017/828 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2017 de modificare a Directivei 2007/36/CE în ceea ce privește încurajarea implicării pe termen lung a acționarilor ⁽³⁾ (Directiva privind drepturile acționarilor),
- având în vedere Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP) ⁽⁴⁾ (Directiva IORP),
- având în vedere Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului ⁽⁵⁾,

⁽²⁾ JO L 330, 15.11.2014, p. 1.

⁽³⁾ JO L 132, 20.5.2017, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 354, 23.12.2016, p. 37.

⁽⁵⁾ JO L 182, 29.6.2013, p. 19.

Marți, 29 mai 2018

- având în vedere Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 ⁽⁶⁾ (Regulamentul STS),
- având în vedere articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP) ⁽⁷⁾ (Regulamentul PRIIP), care prevede că, atunci când un produs de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări are un obiectiv de mediu sau social demonstrat, producătorul trebuie să demonstreze potențialului investitor de retail și unei game mai largi de părți interesate modul în care sunt îndeplinite aceste obiective pe parcursul întregului proces de investiții,
- având în vedere sugestia Triodos Bank privind „mandatele model”, care conțin cerința de integrare deplină a factorilor de mediu, sociali și de guvernanță în deciziile de investiții, implicarea activă și votul cu privire la aceste aspecte, alegerea reperelor durabile, raportarea mai puțin frecventă, dar mai semnificativă de către administratorii de active și o structură a taxelor și a plăților orientată pe termen lung,
- având în vedere reinterpretația de către guvernul britanic a taxei fiduciare, care slăbește legătura cu randamentele maxime și permite luarea în considerare a aspectelor etice și de mediu,
- având în vedere rolul de pionierat al Băncii Europene de Investiții (BEI) prin emiterea de obligațiuni ecologice, în premieră la nivel mondial și devenind cel mai mare emitent de obligațiuni ecologice începând din ianuarie 2018,
- având în vedere Principiile finanțării cu impact pozitiv, elaborate de inițiativa „Environment Programme Finance” a Națiunilor Unite (UNEP FI),
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 10 octombrie 2017 privind „Finanțarea combaterii schimbărilor climatice: un instrument esențial pentru punerea în aplicare a Acordului de la Paris”, care evidențiază rolul autorităților locale și regionale în consolidarea rezervei de investiții pentru atingerea obiectivelor Acordului de la Paris,
- având în vedere ancheta UNEP privind proiectarea unui sistem financiar sustenabil,
- având în vedere raportul din 2017 al Inițiativei privind obligațiunile climatice, care arată modul în care sunt utilizate obligațiunile pentru tranziția către o economie mondială cu emisii scăzute de dioxid de carbon,
- având în vedere raportul de anchetă al UNEP din 2016, care constată că mai multe autorități naționale de reglementare în domeniul financiar efectuează deja sau pregătesc evaluări de sustenabilitate și că astfel de inițiative ar trebui integrate rapid la nivelul UE și având în vedere faptul că astfel de analize ar trebui să se bazeze pe scenarii climatice standardizate, inclusiv unul care prevede menținerea creșterii temperaturilor la nivel global cu mult sub 2 °C,
- având în vedere recomandarea din raportul final al Grupului de experți la nivel înalt din ianuarie 2018 conform căreia Comisia ar trebui să efectueze un test de sustenabilitate privind toate propunerile legislative cu caracter financiar,
- având în vedere revizuirea intermediară a CMU (COM(2017)0292) și declarația clară a Comisiei potrivit căreia aceasta sprijină alinierea investițiilor private la obiectivele din domeniul schimbărilor climatice și al utilizării eficiente a resurselor și la alte obiective de mediu, atât prin măsuri de politică, cât și prin investiții publice” (COM(2016)0601),
- având în vedere raportul Bundesbank din aprilie 2017 și Buletinul trimestrial al Băncii Angliei din trimestrul IV 2014, în care se afirmă că cea mai mare parte a banilor aflați în circulație este generată de sectorul bancar privat atunci când băncile acordă împrumuturi,

⁽⁶⁾ JO L 347, 28.12.2017, p. 35.

⁽⁷⁾ JO L 352, 9.12.2014, p. 1.

Marți, 29 mai 2018

- având în vedere articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Acordul de la Paris privind nevoia de a corela „fluxurile de finanțare cu un parcurs vizând o dezvoltare cu emisii scăzute de gaze cu efect de seră și rezistență la schimbările climatice”,
- având în vedere Raportul UNISDR și CRED intitulat „Costul uman al dezastrelor generate de condițiile meteorologice 1995-2015”, în care se afirmă că 90 % din catastrofele majore înregistrate din 1995 până în 2015 cauzate de calamități naturale au fost legate de schimbările climatice și meteorologice și că, la nivel mondial, catastrofele cauzează prejudicii economice de 300 de miliarde de dolari în fiecare an ⁽⁸⁾,
- având în vedere cadrul de la Sendai pentru reducerea riscurilor de dezastre 2015-2030 și „Prioritatea nr. 3: realizarea unor investiții în reducerea riscului de producere a dezastrelor cu scopul de a crește rezistența”, inclusiv punctul 30, care menționează nevoia de „a promova, după caz, integrarea considerațiilor și măsurilor de reducere a riscurilor de dezastre în instrumentele financiare și bugetare”,
- având în vedere raportul Consiliului pentru Stabilitate Financiară din iunie 2017, intitulat „Recomandările Grupului operativ privind dezvăluirea informațiilor cu caracter financiar în materie de schimbări climatice”,
- având în vedere activitatea desfășurată de Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) cu privire la riscurile asociate activelor depreciate și necesitatea realizării la nivel european a unor „teste de rezistență în ceea ce privește emisiile de carbon”,
- având în vedere Raportul special nr. 31/2016 al Curții de Conturi Europene, care a constatat că, deși și-a luat un angajament politic în perioada bugetară actuală 2014-2020 de a cheltui un euro din cinci (20 %) pentru acțiuni în domeniul climatic, UE nu este în grafic în ceea ce privește îndeplinirea angajamentului, deoarece programarea actuală ar reprezenta doar aproximativ 18 %,
- având în vedere raportul statistic pe 2016 din 27 aprilie 2017 al BEI, care arată că sprijinul acordat de BEI pentru acțiuni în domeniul climatic continuă să reflecte diferitele contexte de piață din UE și nu a atins nivelul de 20 % în 16 state membre ale UE în 2016 și că, în timp ce investițiile în domeniul acțiunii climatice în 2016 au fost localizate preponderent în economiile mai puternice ale UE, în 2016 BEI a finanțat proiecte în domeniul energiei regenerabile în 11 state membre și proiecte în domeniul eficienței energetice în 18 state membre;
- având în vedere raportul Grupului la nivel înalt privind investițiile în infrastructura socială în Europa, care estimează decalajul minim în ceea ce privește investițiile în infrastructura socială din UE la 100-150 de miliarde de euro pe an și decalajul total la peste 1 500 de miliarde de euro în perioada 2018-2030,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 februarie 2018 referitoare la Raportul anual privind activitățile financiare ale Băncii Europene de Investiții ⁽⁹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 februarie 2018 referitoare la Raportul anual pe 2016 al Băncii Centrale Europene ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 noiembrie 2017 referitoare la planul de acțiune privind serviciile financiare cu amănuntul ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Raportul de investiții al BEI pentru 2017-2018,
- având în vedere Rezoluția sa din 2 iulie 2013 referitoare la inovarea în scopul creșterii durabile: o bioeconomie pentru Europa ⁽¹²⁾,
- având în vedere pachetul privind economia circulară al Comisiei Europene din 2015 și Rezoluția Parlamentului din 9 iulie 2015 referitoare la utilizarea eficientă a resurselor: spre o economie circulară ⁽¹³⁾,

⁽⁸⁾ Biroul Organizației Națiunilor Unite pentru reducerea riscurilor de dezastre https://www.unisdr.org/files/46796_cop21weatherdisastersreport2015.pdf

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2018)0039.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P8_TA(2018)0025.

⁽¹¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0428.

⁽¹²⁾ JO C 75, 26.2.2016, p. 41.

⁽¹³⁾ JO C 265, 11.8.2017, p. 65.

Marți, 29 mai 2018

- având în vedere principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului și responsabilitatea privind protecția, respectul și măsurile reparatorii,
 - având în vedere Agenda ONU 2030 pentru dezvoltare durabilă și obiectivele de dezvoltare durabilă,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A8-0164/2018),
- A. întrucât piețele financiare pot și ar trebui să joace un rol vital în a facilita tranziția către o economie durabilă în UE, care să meargă mai departe decât tranziția climatică și aspectele ecologice și să vizeze și aspecte sociale și de guvernanță; întrucât există o nevoie urgentă de a aborda deficiențele pieței; întrucât provocările economice, sociale și de mediu sunt strâns legate între ele; întrucât, conform raportului Grupului de experți la nivel înalt din iulie 2017, decalajul de finanțare pentru realizarea eforturilor Europene în materie de decarbonizare se ridică la aproape 180 de miliarde EUR, excluzând alte obiective de dezvoltare durabilă;
- B. întrucât tranziția ecologică trebuie să acționeze ca un stimulent pentru a întări solidaritatea și coeziunea; întrucât un sistem financiar sustenabil poate fi un mijloc de a aborda provocările sociale, cu scopul de a realiza o creștere pe termen lung favorabilă incluziunii și de a promova bunăstarea cetățenilor; întrucât criteriile privind investițiile în atenuarea schimbărilor climatice par a fi foarte promițătoare și pot constitui un bun punct de plecare; întrucât finanțarea sustenabilă merge dincolo de schimbările climatice și investițiile ecologice și ar trebui să includă de urgență și criterii sociale și de guvernanță;
- C. întrucât un sistem de reglementare stabil și previzibil pentru investițiile legate de schimbările climatice este extrem de important pentru a încuraja implicarea sectorului privat în finanțarea combaterii schimbărilor climatice; întrucât Uniunea Europeană poate stabili un standard pentru un sistem financiar sustenabil, prin introducerea unui cadru credibil și cuprinzător, ale cărui detalii ar trebui să fie introduse treptat prin inițiative legislative specifice;
- D. întrucât este necesară o schimbare de mentalitate a tuturor părților interesate, care necesită legislație transversală din partea Comisiei; întrucât investitorii instituționali și investitorii individuali manifestă un interes sporit cu privire la investițiile în produse care respectă criteriile ESG;
- E. întrucât este necesară o mai mare transparență a datelor referitoare la ESG ale întreprinderilor pentru a preveni „dezinformarea ecologică”;
- F. întrucât evaluarea impactului ar trebui să facă parte din taxonomia produselor financiare sustenabile; întrucât există o expertiză tot mai mare în ceea ce privește modul de calculare a impactului investițiilor asupra obiectivelor ESG,

Necesitatea de a furniza un cadru adecvat de politici pentru a mobiliza capitalul necesar pentru o tranziție sustenabilă

1. subliniază potențialul unei tranziții sustenabile mai rapide, ca oportunitate de orientare a piețelor de capital și a intermediarilor financiare către investiții pe termen lung, inovatoare și eficiente și cu beneficii sociale și de mediu; ia act de tendința actuală de reducere a investițiilor în cărbune, dar subliniază că sunt necesare mai multe eforturi pentru reducerea investițiilor și în alți combustibili fosili; subliniază că este important ca băncile europene și piețele de capital să beneficieze de avantajele inovării în acest domeniu; constată că beneficiile și riscurile ESG nu sunt de multe ori integrate adecvat în prețuri și că acest lucru oferă stimulente de piață pentru finanțări nesustenabile și pe termen scurt anumitor participanți pe piață care urmăresc profituri rapide; subliniază că este necesar un cadru politic, de supraveghere și de reglementare bine conceput care să reglementeze finanțarea sustenabilă, luând în considerare diferitele oportunități ale regiunilor UE; constată că un astfel de cadru ar putea contribui la mobilizarea capitalurilor la scară largă pentru dezvoltarea durabilă și ar îmbunătăți eficiența pieței în a direcționa fluxurile de capital către activele care contribuie la dezvoltarea durabilă; invită Comisia să propună un cadru legislativ ambițios, recunoscând propunerile prezentate în Planul de acțiune al Comisiei privind finanțele sustenabile;

Marti, 29 mai 2018

Rolul sectorului financiar în ceea ce privește sustenabilitatea și politicile necesare pentru corectarea deficiențelor pieței

2. subliniază că sectorul financiar în ansamblu și funcția sa principală de alocare a capitalului cât mai eficient cu puțință în beneficiul societății ar trebui, potrivit obiectivelor UE, să fie guvernat de valorile echității și incluziunii și de principiul sustenabilității și ar trebui să includă indicatori ESG și costul non-acțiunii în analiza investițiilor și în deciziile de investiții; ia act de faptul că evaluarea inexactă sau prezentarea înșelătoare a riscurilor climatice și a altor riscuri pentru mediu presupuse de produsele financiare poate constitui un risc pentru stabilitatea pieței; subliniază rolul major al politicii economice, bugetare și monetare în promovarea finanțelor sustenabile prin facilitarea alocării de capital și reorientarea investițiilor către tehnologii și întreprinderi mai sustenabile și către activități economice care nu generează emisii de dioxid de carbon, rezistente la dezastre și care sunt eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, care pot reduce nevoia actuală de resurse viitoare și, astfel, pot asigura îndeplinirea obiectivelor UE privind sustenabilitatea și a obiectivelor din Acordul de la Paris; ia act de faptul că un preț adecvat și din ce în ce mai mare pentru emisiile de gaze cu efect de seră reprezintă o componentă importantă a unei economii de piață funcționale și eficiente din punct de vedere ecologic și social, corectând actualele disfuncționalități ale pieței; ia act de faptul că prețul pe piața europeană a carbonului a fost instabil; invită Comisia și statele membre să coopereze pentru eliminarea treptată a subvențiilor directe și indirecte pentru combustibilii fosili;

Activele depreciate și riscurile sistemice aferente

3. subliniază că, deși activele legate de dioxidul de carbon au încă valoare în bilanțul contabil al întreprinderilor, această valoare va trebui să înregistreze o tendință în scădere dacă se dorește realizarea tranziției către o societate cu emisii scăzute de carbon; subliniază, prin urmare, riscurile sistemice substanțiale pe care activele depreciate și activele dăunătoare pentru mediu le reprezintă la adresa stabilității financiare, în cazul în care acestor active nu li se pune un preț corespunzător și în timp util, în funcție de profilul lor de risc pe termen lung; subliniază că sunt necesare identificarea, evaluarea și gestionarea prudentă a expunerilor și, după o perioadă de tranziție, raportarea obligatorie proporțională și eliminarea treptată a acestor active; toate aceste acțiuni sunt esențiale pentru tranziția ordonată, echilibrată și stabilă la investiții cu impact pozitiv asupra mediului și eficiente din punctul de vedere al resurselor; recomandă extinderea conceptului de active depreciate pentru a include sisteme și servicii ecologice fundamentale;

4. solicită introducerea unor „teste de rezistență în ceea ce privește emisiile de carbon”, realizate la nivel european, astfel cum a propus Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) în 2016 pentru bănci și alți intermediari financiari, pentru a putea determina riscurile aferente acestor active depreciate; salută propunerile CERS de elaborare a unor politici prudențiale reziliante la schimbările climatice, cum ar fi o ajustare specifică a capitalului bazată pe intensitatea emisiilor de dioxid de carbon a expunerilor individuale sau aplicarea de limite de expunere pentru ansamblul investițiilor considerate extrem de vulnerabile la o tranziție bruscă la economia cu emisii scăzute de dioxid de carbon; subliniază că viitoarea revizuire a regulamentelor de instituire a autorităților europene de supraveghere (AES) este o oportunitate de a lua în considerare rolul AES în cercetarea și elaborarea de standarde pentru evaluarea riscurilor legate de carbon și a altor riscuri de mediu, publicarea acestora și includerea în procesul intern de evaluare a riscurilor din cadrul băncilor, ținând seama în același timp de cerințele ce revin instituțiilor privind raportarea în ceea ce privește sustenabilitatea; invită Comisia să prezinte propuneri legislative în acest sens;

Finanțarea investițiilor publice necesare pentru tranziție

5. subliniază faptul că reformarea sistemului financiar, astfel încât să contribuie în mod activ la accelerarea tranziției ecologice, va necesita cooperarea dintre sectorul public și cel privat; subliniază, în această privință, rolul esențial pe care îl joacă politica bugetară și economică în furnizarea semnalelor și a stimulentele adecvate; solicită statelor membre ca, în cooperare cu Comisia, AES și BEI, să își evalueze nevoile de investiții publice naționale și colective și să acopere eventualele deficite, pentru a se asigura că UE rămâne în grafic în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor privind schimbările climatice în următorii cinci ani, precum și a obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU până în 2030; subliniază rolul pe care băncile și instituțiile naționale de promovare îl pot juca în acest sens; sugerează ca acest proces să fie coordonat la nivel european și să se institue un sistem de urmărire a fluxurilor financiare efective către investiții publice sustenabile, în cadrul unui observator european al finanțelor sustenabile; salută instrumentele financiare inovatoare care integrează indicatori de sustenabilitate, care ar putea facilita acest proces, cum ar fi obligațiunile ecologice publice; salută clarificarea adusă de Eurostat privind tratarea contractelor de performanță energetică în conturile naționale, întrucât aceasta ar putea debloca fluxuri considerabile de capital public către un sector care reprezintă în prezent trei sferturi din deficitul de investiții în energii curate al UE 2030; solicită Comisiei să analizeze în continuare ideea unui tratament calificat al investițiilor publice legate de obiectivele ESG pentru a repartiza costurile acestor proiecte pe parcursul ciclului de viață al investiției publice aferente;

Marți, 29 mai 2018

Indicatorii și taxonomia de sustenabilitate ca stimulente pentru investițiile sustenabile

6. invită Comisia să dirijeze un proces în care sunt implicate multiple părți interesate, incluzând atât experți în domeniul climatologiei, cât și participanți din sectorul financiar, pentru a institui, până la sfârșitul anului 2019, o taxonomie solidă, credibilă și neutră din punct de vedere al tehnologiei, bazată pe indicatori care prezintă impactul deplin al investițiilor asupra sustenabilității și care permit comparații între proiecte și întreprinderi de investiții; subliniază necesitatea de a elabora astfel de indicatori de sustenabilitate ca un prim pas în procesul de dezvoltare a unei taxonomii a UE în domeniul sustenabilității și de a include acești indicatori în raportarea integrată; subliniază faptul că dezvoltarea taxonomiei de sustenabilitate ar trebui să fie urmată de propunerile legislative suplimentare următoare: un cadru general și obligatoriu de diligență, care să includă integrarea treptată a obligației de diligență într-o perioadă de tranziție și ținând seama de principiul proporționalității, o taxonomie a investițiilor responsabile, precum și o propunere de integrare a riscurilor și factorilor ESG în cadrul prudential al instituțiilor financiare;

7. subliniază că există deja indicatori de sustenabilitate, dar că actualele cadre de raportare voluntară nu sunt armonizate; solicită, prin urmare, Comisiei să își creeze taxonomia de sustenabilitate pe baza unei liste armonizate de indicatori de sustenabilitate și ținând seama de activitățile existente, cum ar fi Inițiativa de raportare globală (Global Reporting Initiative — GRI) și Principiile ONU pentru investiții responsabile (UN PRI), precum și de activitățile Comisiei înseși, ale OCDE și ale sectorului privat, în special de indicatorii existenți de eficiență a utilizării resurselor ai Eurostat; recomandă ca acești indicatori să fie incluși în taxonomie într-un mod dinamic și cu orientări clare pentru investitori cu privire la termenele limită în care trebuie să ajungă la respectarea anumitor standarde; recomandă Comisiei să ia în considerare, de asemenea, ponderarea indicatorilor în funcție de urgența cu care aceștia trebuie abordați la un moment dat; subliniază că taxonomia ar trebui să asigure echilibrul corect între angajament și flexibilitate, ceea ce înseamnă că acest cadru ar trebui, într-o perioadă de tranziție, să fie obligatoriu și standardizat, dar ar trebui, de asemenea, să fie considerat ca un instrument evolutiv care să poată integra riscuri emergente și/sau riscuri care nu au fost încă clasificate în mod corespunzător;

8. consideră că includerea unor indicatori cantitativi prestabiliți și a unor aprecieri calitative cu privire la riscurile climatice și la alte riscuri pentru mediu reprezintă un pas important spre o taxonomie în materie de investiții responsabile, care să fie conformă cu obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU, cu dreptul internațional în materie de drepturile omului, cu dreptul internațional umanitar și cu legislația muncii; subliniază că standardele minime privind riscurile și factorii ESG ar trebui să includă standarde sociale minime pentru astfel de investiții, care să includă drepturile lucrătorilor, standarde de sănătate și de siguranță și excluderea resurselor care provin din zone de conflict sau care sunt obținute fără consimțământul prealabil în cunoștință de cauză al comunităților afectate, precum și standarde de guvernare minime care să cuprindă cerințele UE în materie de guvernare și raportare corporativă și corelarea standardelor UE de raportare financiară și a standardelor UE de acțiune împotriva spălării banilor, corupției și privind transparența fiscală;

Marca finanțelor ecologice

9. invită Comisia să dirijeze un proces în care să fie implicate multiple părți interesate pentru a crea, prin intermediul unei inițiative legislative și până la sfârșitul anului 2019, o „marcă a finanțelor ecologice”, care să fie acordată produselor de investiții, de capital și de pensii care au atins deja cele mai ridicate standarde din taxonomia de sustenabilitate, pentru a ghida deciziile de investiții ale celor care acordă prioritate sustenabilității mai presus de orice alți factori; recomandă ca această „marcă a finanțelor ecologice” să includă standarde minime privind riscurile și factorii ESG, alinate cu Acordul de la Paris și în conformitate cu principiul de a nu provoca neajunsuri, în conformitate cu analiza riscurilor ESG, precum și activități care, în mod demonstrabil, au un „impact pozitiv”, astfel cum este definit în inițiativa „Environment Programme Finance” a Națiunilor Unite (UNEP FI); constată că o funcție importantă a taxonomiei și o marcă a finanțelor ecologice este consolidarea evaluării riscurilor de către participanții la piața financiară, prin realizarea unui rating adaptat, bazat pe piață; salută inovațiile actorilor de pe piață, cum ar fi agențiile de rating de credit, în elaborarea și administrarea unui astfel de rating bazat pe piață;

Integrarea criteriilor privind finanțele sustenabile în cadrul legislației referitoare la sectorul financiar

10. ia act de recenta includere a aspectelor legate de sustenabilitate în regulamentele PRIIP (produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări) și STS (securitizare simplă, transparentă și standardizată), precum și în Directiva privind drepturile acționarilor și în DRNF; subliniază că este necesar să se garanteze că reglementările țin seama în mod adecvat de riscurile asociate activelor ecologice și sustenabile; salută includerea în directiva IORP a recunoașterii activelor depreciate, precum și extinderea aplicării principiului persoanei prudente și includerea unei trimiteri la principiile ONU privind investițiile responsabile; solicită integrarea adecvată și proporțională a indicatorilor privind finanțele sustenabile în toate actele legislative noi și revizuite referitoare la sectorul financiar, printr-o propunere „omnibus” sau prin propuneri specifice; solicită introducerea unor orientări comune pentru a armoniza definiția factorilor ESG și introducerea lor în actele legislative noi și revizuite;

Marți, 29 mai 2018

11. invită, în acest sens, Comisia să facă uz de competența definită în Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 de a adopta, cât mai curând posibil și înainte de a elabora taxonomia în domeniul sustenabilității, un act delegat care să precizeze detaliile procedurilor utilizate pentru a stabili dacă un produs de investiții individuale structurat și bazat pe asigurări vizează obiective specifice sociale sau de mediu; solicită, de asemenea, un cadru proporțional și obligatoriu de diligență, bazat pe orientările OCDE din 2017 privind o conduită responsabilă în afaceri pentru investitorii instituționali, care să le impună investitorilor obligația să identifice, să prevină, să atenueze și să justifice factorii ESG după o perioadă de tranziție; susține că acest cadru paneuropean ar trebui să se bazeze pe Legea franceză privind obligația de vigilență pentru societăți și investitori, inclusiv bănci; solicită, de asemenea, ca în toate actele legislative noi și revizuite, inclusiv în legislația aflată în prezent în discuție, să existe o referire directă la criteriile ESG în „supravegherea și guvernanta produselor”; salută recomandarea Grupului de experți la nivel înalt privind finanțele sustenabile al Comisiei de a integra principiul „Gândiți-vă mai întâi la sustenabilitate” în întreg procesul decizional, de punere în aplicare și de asigurare a respectării legislației UE;

Riscurile pentru sustenabilitate în cadrul prudențial al normelor de adecvare a capitalului

12. ia act de faptul că riscurile pentru sustenabilitate pot purta și riscuri financiare și că acestea ar trebui, prin urmare, să se reflecte, acolo unde substanțiale, în cerințe de capital și în analiza prudențială a băncilor; solicită deci Comisiei să adopte o strategie de reglementare și o foaie de parcurs care să vizeze, printre altele, măsurarea riscurilor la adresa sustenabilității în cadrul prudențial și să promoveze includerea riscurilor la adresa sustenabilității în cadrul Basel IV, pentru a asigura suficiente rezerve de capital; subliniază faptul că toate normele privind adecvarea capitalului trebuie să se bazeze pe riscurile demonstrate și să le reflecte pe deplin; urmărește inițierea unui proiect pilot al UE în cadrul următorului buget anual pentru a se începe elaborarea unor repere metodologice în acest scop;

Dezvăluirea informațiilor

13. subliniază faptul că dezvăluirea informațiilor este o condiție esențială pentru finanțele sustenabile; salută activitatea Grupului operativ privind dezvăluirea informațiilor cu caracter financiar în materie de schimbări climatice (TCFD) și invită Comisia și Consiliul să aprobe recomandările acestuia; solicită includerea costului non-acțiunii în domeniul climei și al mediului și privind alte riscuri de sustenabilitate în cadrele privind dezvăluirea informațiilor; sugerează Comisiei să includă obligativitatea dezvăluirii cu caracter proporțional a informațiilor în cadrul revizuirii Directivei contabile, a DRNF, a Directivei privind cerințele de capital și a Regulamentului privind cerințele de capital, începând cu 2020, ceea ce ar include o perioadă de transpunere, în care întreprinderile s-ar putea pregăti pentru punerea în aplicare; reiterează faptul că articolul 173 din Legea franceză privind tranziția energetică oferă un posibil model privind reglementarea obligației investitorilor de dezvăluire a informațiilor privind riscurile climatice; solicită să se aibă în vedere o extindere a domeniului de aplicare al NFRD; subliniază, în acest sens, că cerințele din cadrul de raportare ar trebui să fie proporționale în raport cu riscurile asumate de instituție, cu dimensiunea și cu gradul său de complexitate; recomandă ca tipul de dezvăluire a informațiilor obligatoriu în prezent în temeiul Regulamentului PRIIP și potrivit Documentului cu informații esențiale ar trebui să fie extins la toate produsele financiare de retail;

Obligațiile fiduciare

14. constată că obligațiile fiduciare sunt deja integrate în cadrul de reglementare financiară al Uniunii, dar insistă că acestea ar trebui să fie clarificate în definirea, elaborarea și testarea unei taxonomii ecologice solide și credibile, care să cuprindă principalele activități de investiții, inclusiv strategia de investiții, gestionarea riscurilor, alocarea activelor, guvernanta și administrarea pentru toți actorii din cadrul lanțului de investiții, inclusiv administratorii de active și consultanții independenți de investiții sau alți intermediari de investiții; recomandă extinderea obligației fiduciare pentru a include un proces de integrare obligatoriu „cu două direcții”, prin care toți actorii din cadrul lanțului de investiții, inclusiv administratorii de active și consultanții independenți de investiții sau alți intermediari de investiții, să aibă obligația de a integra riscurile ESG semnificative din punct de vedere financiar în deciziile lor, inclusiv costul non-acțiunii, precum și să aibă în vedere preferințele ESG nefinanciare semnificative ale clienților și ale beneficiarilor sau ale investitorilor finali, care ar trebui să fie întrebați în mod proactiv cu privire la calendarul și la preferințele lor în materie de sustenabilitate; solicită înglobarea costului non-acțiunii în domeniul climatic și al mediului și privind alte riscuri de sustenabilitate în evaluarea gestionării riscurilor și a obligației de diligență realizată de consiliile de administrație ale companiilor și de autoritățile publice, ca parte a obligației fiduciare a investitorilor;

Marți, 29 mai 2018

Modele de contracte pentru identificarea ESG

15. solicită autorităților europene de supraveghere (AES) să elaboreze orientări privind modelele de contracte încheiate între deținătorii de active și administratorii de active, consultanții de investiții independenți și alți intermediari de investiții, care să includă în mod clar transmiterea intereselor beneficiarului, precum și așteptări clare în ceea ce privește identificarea și integrarea riscurilor și factorilor ESG, cu scopul de a evita, a reduce, a atenua și a compensa riscurile respective; invită instituțiile UE să asigure alocarea unor resurse adecvate pentru AES în contextul următoarei revizuirii a regulamentului privind AES; solicită includerea costului non-acțiunii în domeniul climatic și a altor riscuri de sustenabilitate în toate actele legislative viitoare ale UE și în actele legislative revizuite, precum și în evaluările de impact ale finanțării;

Gestiunea fondurilor

16. solicită includerea gestiunii active și responsabile a fondurilor în obligațiile legale ale investitorilor și punerea la dispoziția beneficiarilor și a publicului a unui raport privind activitățile de gestionare a fondurilor, printre altele prin publicarea obligatorie a informațiilor privind participațiile majore, activitățile de angajament, utilizarea consilierilor de vot și utilizarea mijloacelor de investiții pasive; recomandă ca fondurile pasive, conduse de investiții bazate pe indici, să fie încurajate să-și dezvăluie activitățile de gestionare și măsura în care utilizarea instrumentelor de indexare pasivă și de analiză comparativă permite identificarea adecvată a riscurilor ESG în societățile în care s-a investit; consideră că furnizorilor de indici ar trebui să li se solicite să furnizeze detalii cu privire la expunerea utilizată pe scară largă și la parametrii de referință privind clima și sustenabilitatea;

Necesitatea de a continua dezvoltarea cerințelor de raportare privind ESG în cadrul DRNF

17. ia act de un grad insuficient de convergență în ceea ce privește raportarea ESG în cadrul NFRD și de necesitatea armonizării, cu scopul de a promova o mai mare consecvență și pentru a se defini cei mai adecvați parametri privind publicarea de informații ESG, utilizând indicatori de sustenabilitate și de eficiență a resurselor; invită Comisia să creeze la nivelul UE un grup compus din diferite părți interesate, care să includă reprezentanți ai industriei serviciilor financiare, ai mediului academic și ai societății civile, cu scopul de a evalua și propune o listă adecvată de parametri, inclusiv o listă de indicatori care să măsoare impactul asupra sustenabilității și care să acopere cele mai importante riscuri în materie de sustenabilitate; consideră că o astfel de reformă ar trebui să includă obligația terților de a prezenta rapoarte de audit;

Obligațiunile ecologice

18. ia act de faptul că obligațiunile ecologice reprezintă doar o parte din piața de investiții, parte care este insuficient reglementată și, ca urmare, este o parte a pieței vulnerabilă la riscul de comercializare înșelătoare și că UE nu are în prezent un standard unificat privind obligațiunile ecologice, care ar trebui să se bazeze pe o viitoare taxonomie sustenabilă la nivelul UE; ia act de faptul că aceste obligațiuni ecologice ar trebui verificate și supravegheate de către autoritățile publice și ar trebui să includă raportarea periodică cu privire la impactul activelor suport asupra mediului; subliniază că obligațiunile ecologice ar trebui să includă și impactul invers asupra mediului și să sprijine scăderea utilizării de combustibili fosili; subliniază că obligațiunile ecologice ar trebui să excludă anumite sectoare, în special în legătură cu activitățile care au impact negativ semnificativ asupra climei, și nu ar trebui să încalce standardele de bază din domeniul social și al drepturilor omului; sugerează că elaborarea unui standard privind obligațiunile ecologice la nivelul UE ar trebui să aibă loc în condiții de transparență deplină și să fie realizată de către un grup de lucru specific al Comisiei, care să facă obiectul examinării obișnuite de către Parlamentul European; solicită Comisiei să evalueze periodic impactul, eficacitatea și supravegherea obligațiunilor ecologice; solicită o inițiativă legislativă în acest sens pentru a stimula, promova și comercializa o emisiune publică europeană de obligațiuni ecologice prin intermediul instituțiilor europene existente și viitoare, cum ar fi BEI, cu scopul de a finanța noi investiții sustenabile;

Marți, 29 mai 2018

Agențiile de rating de credit

19. constată că agențiile de rating de credit nu integrează suficient impactul riscurilor și factorilor disruptivi ESG în bonitatea financiară viitoare a emitenților; solicită adoptarea unor standarde și proceduri de supraveghere la nivelul UE privind integrarea indicatorilor ESG în ratinguri pentru toate agențiile de rating care operează în UE; subliniază că concurența insuficientă între aceste agenții și prioritățile lor economice limitate nu au fost încă pe deplin abordate; solicită instituirea unui proces de acreditare pentru o „marcă financiară ecologică” realizată de către agenți de certificare supravegheați de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA); recomandă ca ESMA să fie mandată să solicite agențiilor de rating de credit să includă riscurile legate de sustenabilitate în metodologiile lor; în cazul în care aceste riscuri sunt susceptibile să se manifeste în viitor, solicită Comisiei să propună o revizuire în legătură cu acest subiect a Regulamentului privind agențiile de rating de credit; subliniază importanța cercetării în materie de sustenabilitate realizate prin intermediul indicilor de sustenabilitate și al agențiilor de rating ESG, care pun la dispoziția tuturor actorilor financiari informațiile necesare pentru îndeplinirea obligației de raportare și a obligației fiduciare și favorizează trecerea către un sistem financiar mai sustenabil;

Sistemele de etichetare pentru serviciile financiare

20. sugerează Comisiei să instituie un sistem de etichetare obligatoriu din punct de vedere juridic și proporțional, care ar trebui să aibă caracter voluntar într-o perioadă de tranziție, pentru instituțiile care oferă conturi bancare personale, fonduri de investiții, asigurări și produse financiare, sistem care să indice în ce măsură activele de bază sunt conforme cu obiectivele Acordului de la Paris și cu obiectivele ESG;

Mandatul AES

21. intenționează să continue clarificarea mandatului AES și al autorităților naționale competente în contextul revizuirii prevăzute a regulamentelor privind AES, pentru a include și a monitoriza riscurile și factorii ESG, făcând astfel ca operațiunile de pe piața financiară să concorde într-o mai mare măsură cu obiectivele de sustenabilitate; în acest sens, este de părere că ESMA ar trebui:

- să includă preferințele de sustenabilitate în orientările sale privind „evaluarea adecvării”, astfel cum a propus Comisia în Planul său de acțiune privind finanțele sustenabile și, în sens mai larg, să ofere orientări cu privire la modul în care considerentele de sustenabilitate pot fi integrate în mod eficient în legislația financiară relevantă a UE, precum și să promoveze punerea în aplicare coerentă a acestor dispoziții atunci când vor fi adoptate;
- să instituie un sistem de monitorizare și supraveghere proporțional, care să devină obligatoriu după o perioadă de tranziție, sistem care, începând din 2018, să evalueze riscurile și factorii ESG importanți și care să fie însoțit de o analiză prospectivă a scenariilor de sustenabilitate;
- să fie autorizată să verifice alinierea portofoliului la riscurile și factorii ESG din Acordul de la Paris și să asigure concordanța cu recomandările TCFD;

subliniază, în acest context, că AES ar trebui să dispună de resurse financiare suficiente pentru a-și îndeplini misiunea; încurajează AES să coopereze cu privire la aceste aspecte cu agențiile și organizațiile internaționale relevante;

Rolul BEI în ceea ce privește finanțarea sustenabilă

22. subliniază că instituțiile UE ar trebui să stabilească exemple în ceea ce privește finanțele sustenabile; observă că, deși 26 % din totalul finanțărilor acordate de BEI a vizat acțiuni climatice și deși a inițiat piața obligațiunilor ecologice în 2007 și este pe cale să își atingă angajamentul anunțat în această privință, BEI finanțează în continuare proiecte cu emisii ridicate de dioxid de carbon, fiind deci încă loc pentru îmbunătățiri; îndeamnă BEI, prin urmare, să își adapteze în viitor activitățile de creditare și să stabilească priorități în materie de creditare pentru ca aceasta să fie compatibilă cu obiectivul din Acordul de la Paris privind o limitare climatică de 1,5 °C; solicită ca operațiunile de creditare ale BEI și Regulamentul privind Fondul european pentru investiții strategice (FEIS) să fie consolidate și reechilibrate, astfel încât să se înceteze investițiile în proiecte cu emisii ridicate de dioxid de carbon și să se acorde prioritate proiectelor eficiente din punctul de vedere al resurselor și proiectelor de decarbonizare, alături de investiții în alte sectoare și investiții intangibile inovatoare; consideră ca BEI este în măsură să ofere un capital de risc mai mare în vederea tranziției la o economie verde, în mod echilibrat la nivel regional; este de părere că ar trebui întreprinse și alte măsuri în această perspectivă, printre altele în interacțiune cu instrumentele financiare ale UE incluse în viitorul cadru financiar multianual;

Marți, 29 mai 2018

Rolul BCE în ceea ce privește finanțarea sustenabilă

23. recunoaște independența BCE și mandatul său principal, și anume menținerea stabilității prețurilor, dar reamintește că BCE, în calitate de instituție a UE, are, de asemenea, obligații în temeiul Acordului de la Paris; este, prin urmare, preocupat de faptul că „un procent de 62,1 % din achizițiile de obligațiuni corporative ale BCE are loc în sectoarele [...] care sunt responsabile pentru 58,5 % din emisiile de gaze cu efect de seră din zona euro”⁽¹⁴⁾ și constată că acest program aduce beneficii directe în special marilor corporații; recomandă BCE să ia în considerare în mod explicit obiectivele Acordului de la Paris și obiectivele ESG în orientările sale privind programele proprii de achiziții; subliniază că astfel de orientări pot acționa ca un pilot pentru o viitoare politică de investiții orientată către ESG, care să respecte standarde înalte privind taxonomia de sustenabilitate a UE;

Alte aspecte

24. subliniază că o ofertă relevantă de produse financiare sustenabile poate avea, de asemenea, efecte pozitive asupra îmbunătățirii infrastructurii sociale europene, înțese drept un set de inițiative și proiecte care vizează crearea de valoare publică, prin stimularea investițiilor și inovării în sectoare strategice și esențiale pentru bunăstarea și reziliența oamenilor și a comunităților, cum ar fi educația, asistența medicală și locuințele;

25. salută activitatea Grupului de experți la nivel înalt, care oferă elemente valoroase pentru construirea unui nou standard pentru un sector financiar sustenabil; insistă, cu toate acestea, asupra necesității de a implica activ sectorul bancar, care, datorită caracterului său dominant în peisajul financiar european, deține în continuare rolul principal în sporirea sustenabilității finanțelor;

26. subliniază faptul că metodologia utilizată în vederea urmăririi cheltuielilor legate de domeniul climatic determină inconsistențe între programe, permițând proiectelor care aduc beneficii îndoielnice pentru mediu și climă să fie calificate drept cheltuieli legate de climă (de exemplu, componenta ecologică a politicii agricole comune);

27. subliniază faptul că nu toate criteriile de referință financiare utilizate pe scară largă iau în considerare factorii ESG în metodologia lor; solicită să se elaboreze unul sau mai multe criterii de europene de sustenabilitate, utilizând taxonomia europeană de sustenabilitate, pentru a măsura performanța emitenților europeni pe baza riscurilor și a factorilor ESG;

28. solicită să se analizeze și să se încurajeze inițiativele private, cum ar fi proiectul EeMAP privind ipotecile ecologice, în scopul de a evalua și a demonstra în ce condiții activele ecologice pot determina o reducere a riscurilor de investiții și, în același timp, consolidarea sustenabilității mediului;

29. invită UE să promoveze în mod activ includerea indicatorilor de sustenabilitate în cadrul Standardelor internaționale de raportare financiară de la nivel internațional;

30. subliniază că guvernanta corporativă ar trebui să promoveze crearea de valoare sustenabilă pe termen lung, de exemplu prin acțiuni de fidelitate pentru acționarii pe termen lung și incluzând ESG în pachetele salariale pentru directori și consiliul de administrație; observă faptul că clarificarea sarcinilor directorilor în acest sens ar sprijini investitorii care realizează investiții sustenabile în relația lor cu consiliile de administrație;

31. solicită introducerea unei asigurări obligatorii de răspundere în domeniul mediului pentru toate activitățile comerciale și publice, ca o condiție prealabilă pentru eliberarea autorizațiilor;

32. subliniază faptul că finanțarea sustenabilă necesită o clarificare a sarcinilor directorilor întreprinderilor europene în ceea ce privește crearea de valoare sustenabilă pe termen lung, aspectele ESG, precum și riscurile sistemice, ca parte a obligației generale a directorilor de a promova succesul întreprinderii;

⁽¹⁴⁾ Sini Matikainen, Emanuele Campiglio și Dimitri Zenghelis, „The climate impact of quantitative easing” (Impactul asupra climei al relaxării cantitative), Grantham Institute on climate change and the environment, mai 2017

Marți, 29 mai 2018

33. solicită autorităților europene de supraveghere să formuleze orientări privind colectarea de statistici privind identificarea riscurilor ESG și integrarea lor în operațiunile de finanțare și solicită publicarea de statistici ori de câte ori este posibil;
34. invită autoritățile naționale bancare și responsabile de piețele financiare să elaboreze instrucțiuni clare și concise cu privire la modul în care noua taxonomie și alte modificări asociate cu această legislație pot fi implementate fără a genera costuri și întârzieri ce pot fi evitate;
35. susține ideea că măsurile de stabilire a prețurilor pot aduce o contribuție decisivă la eliminarea deficitului de finanțare de 180 de miliarde EUR pentru a ajuta Europa în eforturile de decarbonizare, prin transferul investițiilor către obiective durabile pe termen lung;
36. observă faptul că IMM-urile sunt adesea uitate în discuțiile privind finanțarea durabilă, în pofida naturii lor inovatoare; observă, în acest context, potențialul enorm al digitalizării și al FinTech ecologice; recomandă Comisiei să aibă în vedere mecanisme care să permită IMM-urilor să se asocieze la proiecte, pentru a le permite accesul la piața obligațiunilor ecologice;
37. subliniază importanța componentei sociale a finanțelor sustenabile; remarcă potențialul de dezvoltare al noilor instrumente financiare dedicate în special infrastructurilor sociale, cum ar fi obligațiunile sociale, astfel cum au fost aprobate prin Principiile aplicabile obligațiunilor sociale (SBP) 2017;
38. subliniază faptul că identificarea, gestionarea și divulgarea riscurilor ESG sunt părți integrante ale protecției consumatorului și stabilității financiare și, prin urmare, ar trebui să facă parte din mandatul și din sarcinile de supraveghere ale AES; solicită CERS să continue în mod activ cercetarea privind interacțiunea factorilor ESG cu riscul sistemic, dincolo de problema schimbărilor climatice;
39. reamintește faptul că, în Rezoluția sa din 14 noiembrie 2017 referitoare la planul de acțiune privind serviciile financiare cu amănuntul, Parlamentul a solicitat crearea unui cont de economii al UE pentru finanțarea economiei ecologice;
40. solicită ca toate cheltuielile viitoare ale UE să fie compatibile cu obiectivele de la Paris privind decarbonizarea economiei care sunt incluse în instrumentele juridice care reglementează funcționarea fondurilor structurale și de investiții europene (inclusiv fondurile de coeziune), fondurile pentru acțiune externă și cooperarea pentru dezvoltare și alte instrumente din afara cadrului financiar multianual, cum ar fi FEIS;
41. invită Comisia să efectueze un studiu de fezabilitate privind modul în care autoritățile de supraveghere și reglementare ar putea recompensa mai bine mandate care includ perspective pe termen lung;
42. invită Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) să prezinte cele mai bune practici și orientări cu privire la modul în care sistemele de pensii ocupaționale și produsele de pensii private se angajează față de beneficiari în etapa precontractuală și pe toată durata de viață a investițiilor; invită EIOPA să prezinte orientări cu privire la cele mai bune practici, cum sunt cele ale Agenției de Mediu din Regatul Unit, privind relația cu beneficiarii și clienții de retail și pentru clarificarea intereselor lor financiare și nefinanciare;

Marți, 29 mai 2018

43. ia act de recomandarea făcută de Grupul de experți la nivel înalt privind un observator al UE pentru finanțele sustenabile, care ar trebui creat pentru a monitoriza, raporta și publica informații cu privire la investițiile sustenabile ale UE și care ar trebui înființat de Agenția Europeană de Mediu în cooperare cu AES; recomandă, cu scopul de a consolida rolul de exemplu al Uniunii Europene, ca acest observator să aibă și un rol în monitorizarea, sprijinirea și divulgarea informațiilor cu privire la investițiile sustenabile ale fondurilor UE și ale instituțiilor UE, inclusiv FEIS, BEI și BCE; invită observatorul să prezinte Parlamentului un raport cu privire la activitățile sale;

44. recomandă BEI să colaboreze cu micii actori de pe piață și cu cooperativele din comunități pentru a grupa proiectele la scară redusă din domeniul energiilor regenerabile și a le permite să devină eligibile pentru finanțare din partea BEI și să facă parte din programul privind achiziționarea de obligațiuni emise de sectorul corporativ;

45. este de acord cu Grupul de experți la nivel înalt grup că este extrem de important ca cetățenii Europei să fie responsabilizați și conectați cu aspectele legate de finanțele sustenabile; subliniază necesitatea de a îmbunătăți accesul la informațiile privind performanța în materie de sustenabilitate și de promovare a culturii financiare;

46. invită Comisia și statele membre să asigure coerența politicilor din sectoarele financiare și nefinanciare; reamintește că politica financiară durabilă trebuie să fie însoțită de alegeri politice coerente în alte sectoare, cum ar fi energia, transporturile, industria și agricultura;

47. invită Comisia să publice un raport periodic privind progresele înregistrate cu privire la aspectele care fac obiectul prezentei rezoluții;

48. invită Comisia și statele membre să folosească influența UE pentru a demonstra calități de lider în domeniul finanțelor sustenabile și pentru a ridica standardele globale de sustenabilitate în finanțe, inclusiv prin acorduri bilaterale cu țările terțe, în cadrul forurilor politice multilaterale precum ONU, G7 și G20 și în cadrul organismelor de standardizare internaționale, cum ar fi Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO);

o

o o

49. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
